

Sygnatura akt III U 292/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 17-05-2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak - Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Elwira Świecka

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 17-05-2016 r. w Koninie

sprawy **W. J.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę

na skutek odwołania **W. J.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 11.02.2016r. znak: (...)

I. Oddala odwołanie

II. Odstępuje od obciążania odwołującego kosztami zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt III U 292/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 11.02.2016 r. (znak : (...)) odmówił W. J. przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wobec nieosiągnięcia – do dnia 1.01.1999 roku – 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy podał, że wnioskodawca legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym łącznie 24 lata, 1 miesiąc i 14 dni, w tym okresem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym 19 lat, 2 miesiące i 12 dni. Organ rentowy uznał odwołującemu okres pracy od 7.03.1978 r. do 31.12.1998 r. z tytułu zatrudnienia w (...) jako wykonywanie pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od decyzji złożył W. J. wnosząc o jej zmianę i przyznanie emerytury wskazując, że pracował w warunkach szczególnych jako pracownik (...) S.A w K. w okresie od 7.03.1978 r. do 5.04.2003 r. a więc przed ponad 25 lat pracy. Stanowi to okres składkowy, który winien zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa stanowić podstawę do naliczenia świadczenia emerytalnego, tym bardziej, że przez ponad 15 lat pracował w warunkach szczególnych i stanowiło to wówczas wystarczającą podstawę do uznania tego jako okresu zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie oraz zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa sądowego według norm przepisanych wskazując, że żądanie uwzględnienia do stażu pracy zatrudnienia wykonywanego po 1.01.1999 r. pozbawione jest podstaw prawnych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

W. J. (ur.(...)) w dniu 27.01.2016 r. złożył do organu rentowego wniosek o emeryturę oświadczając, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Celem udowodnienia wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego odwołujący powołał się na dokumenty złożone przy wniosku o rentę oraz przedłożone do wniosku o emeryturę. W aktach dotyczących przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy znajduje się : świadectwo pracy stwierdzające, że w okresie od 25.09.1974 r. do 28.02.1978 r. W. J. pracował w (...) Cukrownia (...), zaświadczenie o odbyciu przez odwołującego służby wojskowej w okresie od 25.10.1975 r. do 13.10.1977 r., zaświadczenie o zatrudnieniu w Fabryce (...) w K.

od 7.03.1978 r. z informacjami o przebytych okresach zasiłków chorobowych oraz urlopu bezpłatnego od 1.09.1992 r. do 31.12.1992 r. Przy wniosku o emeryturę odwołujący przedłożył świadectwo pracy wystawione przez L. – (...) w Ś. (...). stwierdzające, że w okresie od 1.09.1992 r. do 30.11.1992 r. odwołujący był zatrudniony jako spawacz, a także świadectwo pracy oraz świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wystawione przez (...) S.A w K.. W tym ostatnim dokumencie stwierdzono, że W. J. był zatrudniony w (...) S.A w K. od 7.03.1978 r.

do 5.04.2003 r. i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace : prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym (wykaz A, dział XIV, poz. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r.)

na stanowisku spawacz elektryczny stanowisko równorzędny spawacz (wykaz A, dział XIV, poz. 12, pkt 10 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z 12.08.1983 r.) w okresach :

- 7.03.1978 r. do 31.08.1992 r.

- 1.01.1993 r. do 31.07.2002 r.

- 1.08.2002 r. do 5.04.2003 r.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i uwzględniając do okresów składkowych i nieskładkowych okresy zatrudnienia odwołującego na dzień 1.01.1999r. tj. od 25.09.1974 r. do 28.02.1978 r. w (...) Cukrownia (...) (z zaliczeniem okresu odbywania służby wojskowej od 25.10.1975 r. do 13.10.1977 r.); 7.03.1978 r. do 31.12.1992 r. w (...) S.A w K. (z uwzględnieniem okresów pobierania zasiłków chorobowych); od 1.09.1992 r. do 30.11.1992 r. w L. – (...) odwołujący legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym 24 lata, 1 miesiąc i 14 dni, w tym okresem pracy w szczególnych warunkach wynoszącym 19 lat, 2 miesiące i 12 dni. W związku z powyższym organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 11.02.2016 r. odmówił przyznania odwołującemu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub charakterze.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego i wartość dowodowa dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony.

Zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748-j.t) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego m.in. w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli :

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Powyższy przepis w ustępie 2 stwierdza jednak, że emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w powołanym art. 27 ustawy wynosi w przypadku mężczyzn 25 lat i jak wynika z treści powołanych przepisów ubezpieczony powinien legitymować się posiadaniem wymaganego okresu do dnia wejścia w życie ustawy tj. do dnia 1.01.1999 r.

Okresy pracy w szczególnych warunkach, wiek emerytalny, rodzaje prac w szczególnych warunkach lub stanowisk, na których praca ta jest wykonywana ustala się nadal w oparciu o przepisy dotychczasowe, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. 1983r., Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W myśl przepisu § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tymże rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy wskazane powyżej stwierdzane są w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach przez zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji. Świadectwo wystawiane jest według wzoru, stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, bądź też w świadectwie pracy.

W myśl przepisu § 4 powołanego rozporządzenia który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W załączniku do powołanego rozporządzenia znajduje się wykaz A, który określa prace w szczególnych warunkach uprawniające do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury w poszczególnych gałęziach przemysłu.

Mając na uwadze powyższe rozważania stwierdzić należy, że dla uzyskania przez odwołującego wnioskowanego świadczenia koniecznym było spełnienie przez niego określonych powyżej warunków tj. ukończenia 60 roku życia, nieprzystąpienia do OFE, posiadanie wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego w wymiarze co najmniej 25 lat a także okresu pracy w szczególnych warunkach lub charakterze w wymiarze co najmniej 15 lat.

W sytuacji odwołującego nie ulega wątpliwości, iż większość z powyższych przesłanek zostało spełnionych już na etapie postępowania przed organem rentowym

i wyjaśnieniu podlegała jedynie kwestia czy odwołujący posiada wymagany okres

25 lat ogólnego stażu ubezpieczeniowego. Trzeba przy tym podkreślić, że warunek posiadania 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych powinien zostać spełniony na dzień 1.01.1999 r. Stanowi o tym treść art. 184 ustawy emerytalnej, która wskazując na warunki otrzymania emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub emeryturze wymaga, aby przesłanki dotyczące stażu pracy zostały spełnione „w dniu wejścia w życie ustawy”, co miało miejsce zgodnie z art. 196 ustawy emerytalnej w dniu 1.01.1999 r. Ta okoliczność oznacza, że jakkolwiek okres pracy odwołującego w (...) S.A w K. od 7.03.1978 r. do 5.04.2003 r. wynosi rzeczywiście ponad 25 lat, lecz w świetle powyższych przepisów organ rentowy mógł uwzględnić jedynie te okresy składkowe i nieskładkowe, które zaistniały do dnia 31.12.1998 r. Analiza akt rentowych wskazuje, że organ rentowy w przebiegu ubezpieczenia odwołującego wziął pod uwagę wszystkie wykazane przez odwołującego okresy składkowe i nieskładkowe, a więc okresy zatrudnienia, odbytej służby wojskowej oraz okresy pobierania świadczeń z ubezpieczenia chorobowego aktualne na dzień 31.12.1998 r. i suma powyższych okresów wyniosła 24 lata, 1 miesiąc i 14 dni wobec wymaganych 25 lat.

Okoliczność, że odwołujący przed 1.01.1999 r. pracował w szczególnych warunkach lub charakterze w wymiarze przekraczającym 15 lat nie była wystarczająca do nabycia prawa do emerytury, albowiem ustawa wymaga spełnienia także innych warunków, w tym właśnie posiadania także przed 1.01.1999 r. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Wszystkie warunki muszą zaistnieć razem aby nabyć prawo do wnioskowanego świadczenia i brak spełnienia któregokolwiek z nich musi skutkować odmową przyznania świadczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach zastępstwa procesowego organu rentowego Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., kierując się sytuacją majątkową odwołującego utrzymującego się z renty z tytułu niezdolności do pracy w kwocie ok. 1100 zł. Za odstąpieniem od obciążania odwołującego kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego przemawiał także charakter sporu, który dotyczył prawnej oceny spełnienia przez odwołującego przesłanek warunkujących nabycie prawa do świadczenia emerytalnego.

Anna Walczak – Sarnowska